

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARA ALMENYS UNA BATALLADA CADA SETMANA

Aquest número 10 cts. per tot Espanya

NUMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR

(Antiga casa I. López Bernagossi)

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, núm. 20, botiga
TELÈFON A. 4115. — BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

Fora de Barcelona cada trimestre: ESPANYA, pessetes 1'50. — ESTRANGER, 2'50

Les subsistències

La Junta Provincial de Proveïments ha imposat nombroses multes de 100 i 200 pessetes a alguns comerciants poc escrupolosos de la província de Barcelona.

Dels castigats n'hi havia que defraudaven en el pes i en el preu. D'altres venien cafè massa caramelitzat. A alguns els mancava la nota de preus que en lloc visible de l'establiment han de tenir els que venen articles alimenticis.

Es que el pa, el vi, la carn, les llegums, la fruita i altres articles d'universal consum es venen ja a preus moderats, a preus que estiguin amb relació amb els jornals i els sous que els treballadors i la classe mitja guanyem?

No. No hi ha res d'això, malauradament. Què més voldríem que així fos? Però no és així, per desgràcia.

La vida està avui tan cara com sempre. Les sangoneres del consumidor li xuclen la sang amb més delit que mai. L'acció oficial es deixa sentir quelcom, cal reconèixer-ho. Però les multes que les Juntes de Proveïments imposa als venedors, els compradors les paguen.

monstruosa llei del salari; junt amb les lleis que dicten els poderosos per fer coerció al pensament i fent que els pobres, els pàries que formen la Humanitat desheretada, visquin en una sentina de misèria i abjecció, sentint sempre fam i set de justícia.

Salvador Majó.

Lloyd George insisteix

Mr. Lloyd George ha pronunciat un discurs en termes molt enèrgics contra les recents crítiques de Mr. Chamberlain.

Digué Mr. Lloyd George, que si Europa no va més enllà de Locarno, o sigui cap a l'arbitratge i el desarmament, la guerra és inevitable.

Acusa els aliats de no haver mantingut la

paraula solemne que donaren a Alemanya i als altres països vençuts referent al desarmament.

Pel que fa a Viena, Galitzia i altres problemes semblants, digué que totes aquestes anèxions fetes sense el consentiment del Consell Suprem o de la Societat de Nacions són una amenaça constant per a la pau del món.

Mr. Lloyd George acabà dient que a tot Europa han estat trepitjades les clàusules dels tractats referents a la protecció de les minories nacionals, la qual cosa constitueix una altra de les causes de malestar en moltes nacions.

Trobem que Lloyd George no és tan cafetera com abans.

EL PRESENT NUMERO
HA ESTAT VISAT PER LA
CENSURA GOVERNATIVA

L'esclavitud moderna

Les grans locomotores creuen vertiginosament les amples planures; creuen els espais amb rones de monstre aquests ocells mecànics, obres de l'enginyeria moderna; solquen majestuosament les més llunyanes mars els colossos marins com ciutats surants i la Humanitat tota, rescabala-se dels antics prejudicis de salvatgia, avança a marxes dobles vers el camí del Progrés.

Ja han passat a l'oblit arxivats a la Història els poders sectaris que han oprimint el món. Els reis ferotges que feren crims barbres a pler, colguen sota terra menjats de cucs i els gegants de pedra dels cims de les muntanyes, on s'hi arreceraven els senyors feudals, amb tètriques forques i amb cambres de suplici, no són més que munts de runes, on hi corren a pler els insectes com per escarni dels poders caiguts.

Ja no existeix la Inquisició amb les seves fogueres on morien els herois del pensament; tothom és lliure de pensar com li plagui i la més ampla democràcia regna arreu en les col·lectivitats humanes.

Així parlen els panagiristes burgesos quan ens canten les glòries i les excel·lències d'aquesta tant nostrada civilització del segle vint.

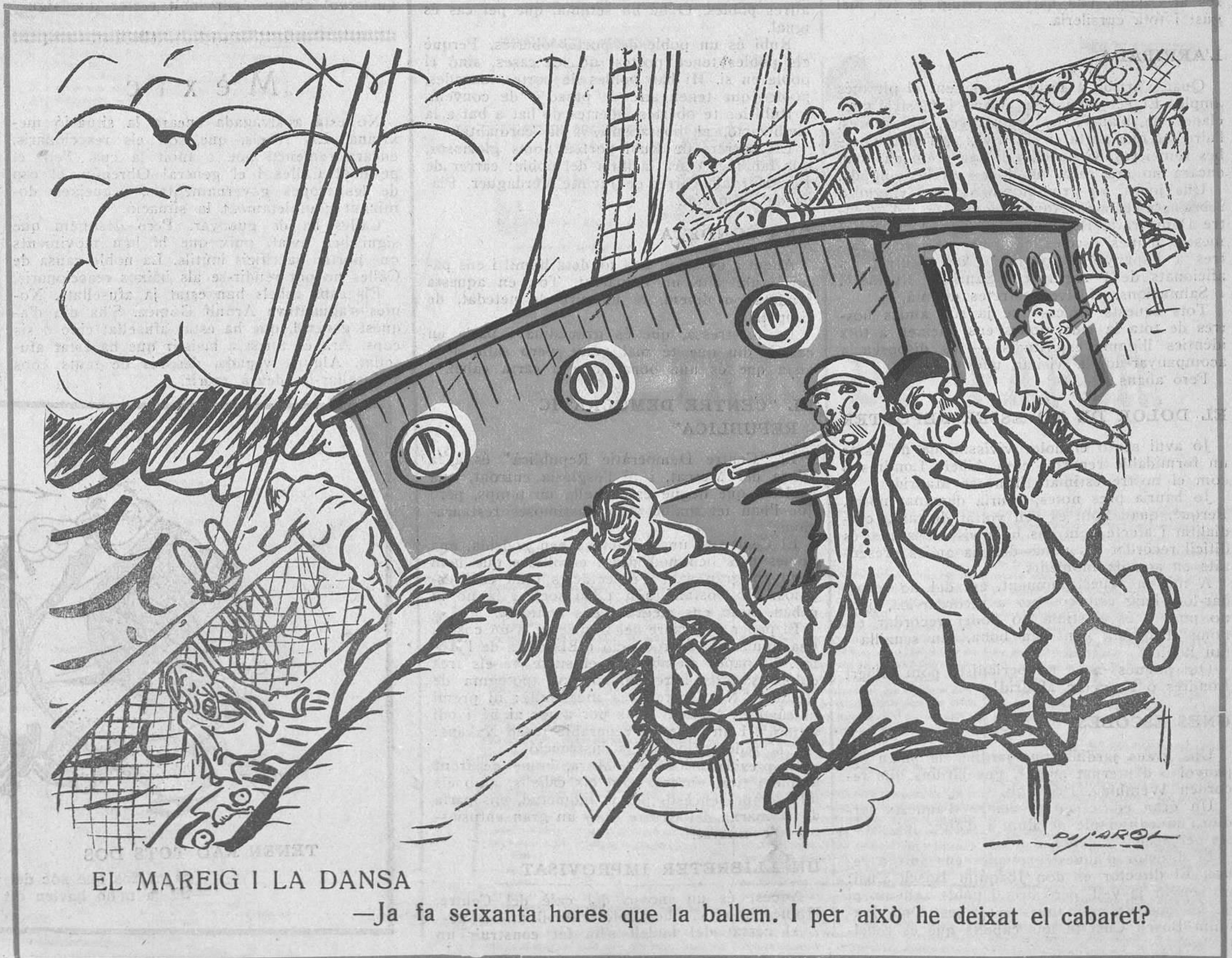
Mes, deixant-nos de lirisme i fullaraca, vistes les coses per la seva realitat, que ens envolta, la Humanitat ha caminat ben poc des del seu punt de partida.

L'home, el rei de la Creació, per a qui ha estat creat l'Univers, individualment no hi guanya pas gaire amb els progressos i innovacions que s'introdueixen a les col·lectivitats humanes.

A la prehistòria, l'home salvatge era lliure com el sol, amb ferocitat innata plantava cara fins als elements desencadenats, el seu pensament, sense mistificacions, el gravava lliurement a les roques i, emprava elements que abastava, per a recreació del seu cos.

Però avui, agrupat en grans col·lectivitats per la flamant civilització, amb una Societat hipocrita i egoista que permet en son si castes i privilegis, és un esclau engrillonat pels antagonismes dels poderosos, que són els amos del món i els que veritablement frueixen de les comoditats de la civilització moderna.

Ha desaparegut l'esclavitud antiga; mes, n'hi ha una de moderna que és la de l'or, la qual crea la lluita de l'home contra l'home, per la

EL MAREIG I LA DANSA

—Ja fa seixanta hores que la ballem. I per això he deixat el cabaret?

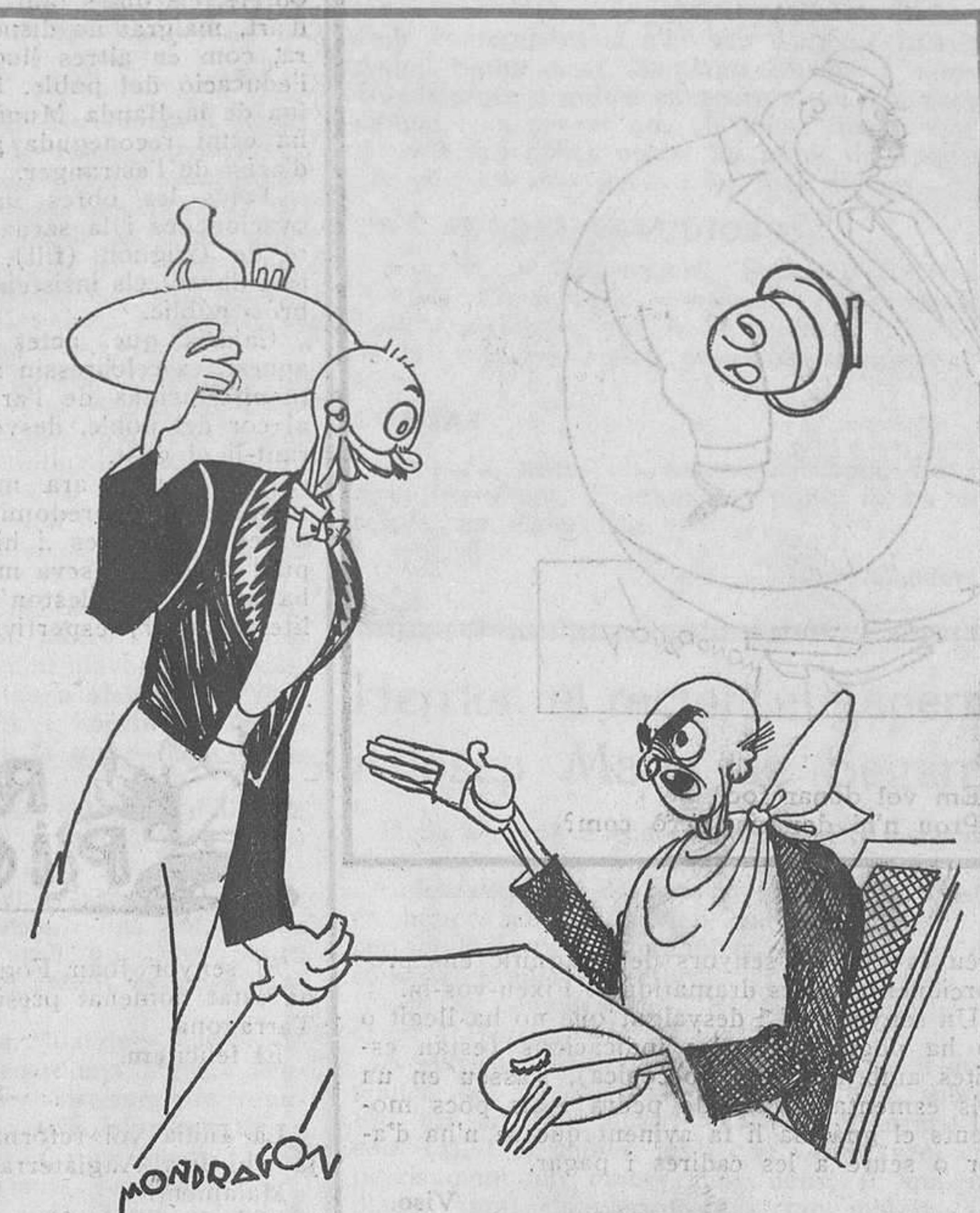

LI VOL MAL

—Diu que els mariners teniu una dona a cada port?
—No! Precisament sóc mariner per a viure lluny de l'única que tinc.

NO VAL A EXAGERAR

—Mosso! En aquest plat hi ha un cuc.
—Perdoni el senyor, però no és un cuc; és la salsitxa que havia demanat.

tat eterna, fins a costa dels majors sacrificis. Felïços nosaltres si poguéssim cenyir el nostre front amb el lloret del martiri. Però mentre deia aquestes paraules — oh, irrisió! — el front el duia cenyit amb la tiara d'or!

La quantitat d'or que posseeixen els Estats Units és evaluada en 45.000.000.000 de dòlars, els quals representen el 55 per 100 d'or existent en moneda a tot el món; és a dir: més de la meitat.

Si el mateix es pogués dir quant a sentiments humanitaris, artístics, etc., la cosa no ens semblaria encara tan injusta. Ara, però, la desproporció és massa gran.

Però els nordamericans pensen que el cas és tenir or i que el demés ja es compra.

Els antics combatents volen ésser els primers a participar de l'organització de la pau. Es clar. Gat escaldat...

El mal és que no n'estiguin també d'escalats tots els grans senyors que, amb la guerra, van fer el gran negoci.

A Oldelburgo les eleccions comunals han estat un gros èxit per als socialistes. "La Vanguardia" ho confessa...

A Nova York un "clown" espanyol s'ha suicidat. Havia tingut molts èxits, però ara es moria de gana. Es voltà de les seves fotografies més brillants, dels records que li evocaven els seus triomfs i s'engegà un tret al front. Sempre, els que fan riure als altres, tenen un acabament semblant.

I és que per a triomfar en aquest món, no n'hi ha prou de saber-los fer riure, sinó que cal saber-se'n riure.

A França Lleó Daudet segueix representant la pel·lícula de la seva vida.

Ara es diu que ha abandonat la seva residència de Brusselles, per tal d'entrar a França. A Lleó Daudet el mateix li té jugar amb el cadàver del seu fill que amb la policia.

Es un dels casos més repugnants d'exhibicionisme i egolatria que registra la història dels homes de lletres.

Però és una vanitat, en la qual no hi ha ni un gest de bellesa.

A Madrid poden estar contents. Amb motiu de l'aniversari de la Marxa sobre Roma s'hi inaugura un nou edifici del "Pas-ció" italià.

mpremta La Campana L'Esquella : Olm, 8, Barcelona

tica, a Xang-Hai se n'ha celebrat una en contra. Entre altres grans festes, 2.000 russos (la xifra és exagerada: la triem d'una de les exclusives de "La Vanguardia") han celebrat unes misses en sufragi dels seus parents morts durant la revolució.

Després han cremat, molt cristianament, dos ninots vestits de roig.

Mentre no cremin més que ninots, ja poden fer.

Ara que això demostra que el Govern rus

fa bé de tenir el puny ferm per a reprimir els excessos dels seus contraris.

Aquesta vocació d'inquisidor és un avís.

Perquè es vegi la tendència que tenen les agències telegràfiques a donar exagerades certes xifres, no cal citar més que, a la vencedora del campionat de mecanografia, li atribueixen una velocitat de dotze mil paraules en vint minuts. És a dir que, amb un minut faria 600 paraules, o sigui deu cada segon.

Què us en sembla?

Ara que, com que aquestes xifres no són de catòlics afusellats per Calles, ni de russos tsaristes executats pels soviets, "La Vanguardia" ja dona les dades amb una certa malifiança.

Heu llegit la conferència del primat d'Espanya a l'Assemblea de l'Adoració Nocturna? Escolteu aquest tros: "... És ara quan hem de prometre la fidei-

altres vagades lo feyan entretener per la dama jove y de aquesta manera logravan que no pogues fer la entrada a temps Ell per avó no e va desanimar y no sols va vencer aquest obstaculo sino que e va dominar un de mes gros En Rossí tenia desde molt petit una tos molt imper-

A copia de perseverancia y estudi al cap de poch temps ja va adquirir una gran reputació per tota l'Italia i quasi tots los crítics varen assegurar que seria el primer tràgic d'Europa Ab tot y avó ni mesos e escribían ab lo seu pare, fins que un dia lo talent del eminent actor e oblitó la reconciliació Representava l'Otello, y entre los espectadores contemporeos hi havia lo seu pare que, no sabent apunt amar e passé l'rato, va comprar una salutó y va veurer los dos ultims actes de la tragedia lo triunfo que va obol-

Desde aquella época lo nostre héroe va obtenir una gran consideració y va passar per tots los triunfos y alambias que ja se poden vostés pensar, avís es que no mes citaré dos fets dels de mes importancia. En Rossí se trobava a Roma, y tan los descendents dels Augustos y Pompeyos com los cusinas que van a buscar la licencia per casarse ab la cusina, varen admirar y aplaudir a lo sublime tràgic. Era lo dimarts de carnaval y ja saben, tots los que han llegit lo Monte-Cristo, que allí fan una diversió que n diluen dels Mascarades que a la cuenta ja ve de antic; donchs bé, en mitg del trinar y de la confusió que hi havia, hi gentasen insubita a una pobre noya que corria capít portó de ser atropellada, perquè ja ls municipals de aquella terra no hi podien res, quan de repont surt del grup un jove valeros y decidit y sense tenir por se posa al costat de la noya y comença a dirigir la paraula a lo poble. La figura simplica de aquell jove, la seva veu sonora y agradable, lo seu gesto ple de ardor y de convicció, varen dominar de tal manera a la multitud, que varen deixar tranquils a la noya que, mitg desmaiada, va caurer en los braços del seu llurador. Aquell jove era en Rossí.

En certa ocasió va fer un encanuto ab un francés que havia anat a Italia per posar un establiment de sucre de remolatva Com los francesos no troban res bé sino lo de la seva terra, varen trahirse de paraulas ab en Rossí en un Café-cantant y se varen desafiar Lo desafio va ser a cativillito e a quinze passos, varen ferse a qui tiraria primer y li va tocar al francés Tira, y l'halí va passar titulant al costat de l'orella den Rossí y allavors ell per compte de apuntar al francés, dispara l'cativillito contra una onzeta que passaba volant per sobre d'ells, y lo pobre aucellet e caurer sobre lo nas del seu contrari — Ja veu, — li va dir en Rossí, — que no m'falla valor ni habi litat: pero no mes he volgut donarli una lliçó

Sen va a Paris y des Napoleón va deixar la feina per poderlo anar a veure

Ve a Barcelona e encara que en las primeras representaciones, quedaban muchas filas desocupadas, per poderhi assentar las boieras e tota aquella gent que sempre hi va, ha acabat per tenir lo teatro sempre ple, y obitir en la nit de lo seu benefici una oració que si no l'han precedida no e en poder formar una idea Faltan molt pocas representaciones, ab avó aparelladas ara que hi són e culpa cerque las mares no parixen molta poch de Rossí

UN TROS DE PAPER.

LO SOMNI DE LA NINA!

BALADA
Muxionil! que dorm la nina!
ritornel! que la nina dorm!

Tranquila en son liti de monja...
la nina está en son liti de monja...

Ho creurian que somia?
Donchs somia, si senyors!

En somnia la nina vola,
a cavall d'un blanc colom

Lo colom cop d'espillarse
que ja son qui sab about!

Ara la nina somia,
que li agafa mal de cor...
y no pot ser mes que somit,

Volant, volant... dintre un colom,
se ficen ab lo colom,

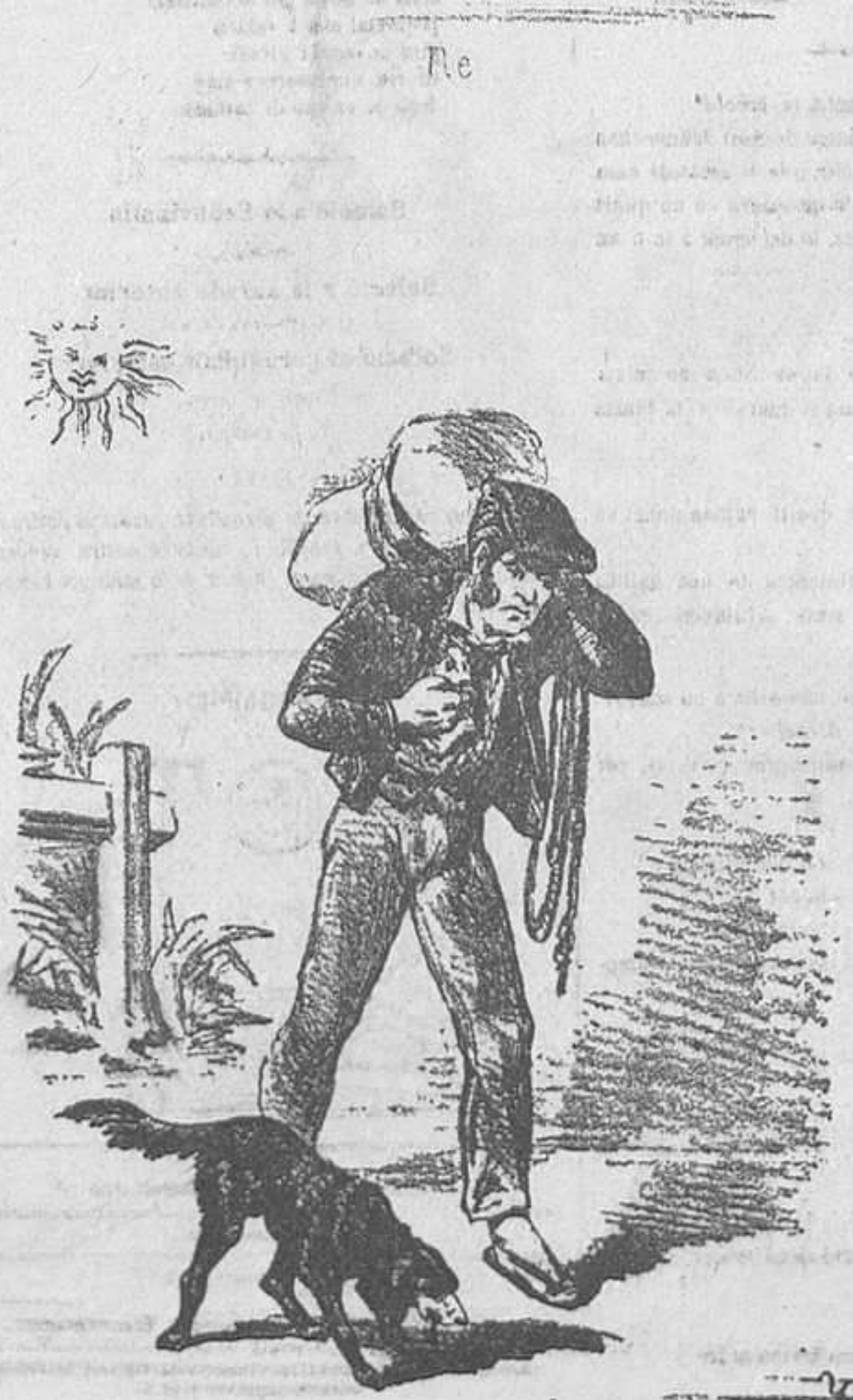
Li portan lo colom, y pagat
la nina, ab sospitós d'amor

Lo colomet torna a alzar-se,
pobret! es un monji-groch!

Meu ay! que de rà i Kraama
tocan ja dos quars de nou,

Peixes, Calles.

ESCALA MUSICAL.

Fa-Sol

Mi-Do